

XICS DE GRANOLLERS

Els sobrenoms a la colla

A la nostra colla, la vella i coneguda tradició de rebatejar el personal està molt estesa. A vegades, sobrenom i persona ja han arribat en pack a la colla i tot plegat s'ha acabat institucionalitzant; d'altres vegades, la colla s'ha encarregat de trobar un nom ben a la mida per al nouvingut i, la víctima en qüestió ha anat veient com el seu nom real anava desapareixent entre prova i prova. De fet, el canvi de nom no és cap trauma, però si encara hi ha algú que pensa que sí, pot presentar reclamacions als diferents equips de pinyes que han passat per la història de la nostra colla. Tradicionalment, els de pinyes han estat uns dels principals responsables i instigadors del canvi de nom. Ells sempre podran al·legar, però, que la imposició de sobrenoms es fa, íntegrament, en benefici de la colla, per evitar confusions a l'hora de cantar la pinya. De moment... ens ho creurem... L'equip de la revista ha decidit posar-vos a prova i descobrir si encara recordeu (si és que ho heu sabut alguna vegada!) quin és el nom originari, de quan van arribar a la colla, d'aquells que avui poden lluir, amb honor, sobrenoms tan tendres com Mimosin, tan evidents com Pigat o tan arrelats a casa com Marata... I atenció, colla, als nous fitxatges: ara, fins i tot, ja tenim en Chuster entre nosaltres!

Sobrenoms

A. Poti té el seu origen en la paraula Potitos. Diuen les males llengües, i les bones també, que el senyor que porta aquest nom té cara de nen petit, i és clar, ja se sap que als més menuts els agraden molt els potitos...

B. Maqui Aquest bon noi, el seu primer dia a la universitat es veu que va robar una ampolla d'aigua! Ell explica que no se'n va ni adonar del que feia! No, si a la vida, el millor és fer-se el tonto! Està clar que amb aquest acte, quasi vandàlic, devia voler marcar territori ja des del primer dia! I en lloc de territori, el que li va quedar marcat va ser el nom! I que durí!

C. Corominolas. Feia temps que pel cap d'un dels cervells que han passat per l'equip de pinyes corria el nom d'Estanislau! Quan en Corominolas (que encara no era en Corominolas) va venir per primer cop a l'assaig, els de pinyes van proposar-li de dir-se Estanislau! Sembla que no li va agradar! Vista la poca originalitat del seu primer cognom, els de pinyes es van interessar pel segon! "Sí, em dic Corominola. I Corominola i Corominola, Corominolas!

D. Estanislau. Com que Estanislau no havia colat amb en Corominolas, els de pinyes seguien insistint en col·locar aquest nom tan bonic a algú! I ho van aconseguir! En veure aquell noi, tímid, acabat d'arribar i alt com un Sant Estanislau, els de pinyes van pensar que aquell nom li esqueia a la perfecció! I abans que pogués dir ni sí ni no, aquell noi ja s'havia convertit en l'Estanislau!

E. Marata. El nom d'aquest xicot? molt normal! El cognom? Encara més! Això era un drama per l'equip de pinyes! Gent amb noms i cognoms més que poc originals! Aleshores als de pinyes se'ls va acudir fer la pregunta màgica "D'on ets tu?". "Jo, de Marata". "Molt bé Marata, corre cap a la pinya, vinga!".

F. Senyor Tard. Donarem una pista! Aquest noi es diu Marçal i, és clar, problema! De Marçals a la colla ja n'hi ha! Pregunta màgica: "D'on ets?" "Jo, de Llinars!". Així, durant un temps, el senyor Tard, abans de ser el senyor Tard, era en Marçal de Llinars! El nom era massa llarg i calia trobar una solució! Es veu que el xic en qüestió no sap què és això de la puntualitat i arriba sempre a "pinyes dites". Així que de tard, tard, tard... senyor tard. Això de senyor és encara una incògnita. Ell mateix reivindica la seva condició de senyor i explica que és l'únic personatge que llueix aquest títol. Es mostra molt convincent tot dient que "De porc i de senyor se n'ha de venir de mena!". Això de porc encara no ens atrevim a corroborar-ho!

G. Pigat. No cal pensar gaire per descobrir d'on li ve el nom a aquest xic. Que consti que en els de pinyes els hi va posar molt fàcil perquè ell, en el seu mail, que no revelarem, ja es fa dir pigat@... (Tranquil, Pigat, et mantindrem en l'anonimat!)

H. Mimosin. Ai, ai! No es pot tenir un passat i si els tens has de vigilar que els amics de l'institut no te l'esbombin als quatre vents. A BUP i a COU el nostre cap de colla li deia "princeseta" a una noia de la classe. La noia, però, no es quedava curta i li

deia "Teddy bear" a en Salva! El "Teddy bear" va evolucionar a "osito". I un osito fent de baix, amb un contrafort com el Carinyo, s'havia de dir, per força, Mimosin.

I. Melomanyà. Quan aquest noi va arribar a l'assaig, en Marc Freixa li deia "Si et portes bé, et donaré un carmelo!" No sabem si es va portar bé i tampoc si en Freixa va arribar mai a donar-li el carmelo, el que sí que va fer va ser posar-li un nom. A més a més aquest xic és manyà d'ofici i si no us ho creieu demaneu-li que us ensenyi el tatuatge que porta a... (A on?) Bé, en tot cas, de carmelo i manyà, melomanyà. I per què no Carmelomanyà? Sona bé, no?

J. Civet, de civet de senglar, aquell tall gruixut i gustós de la gastronomia catalana. I si tens unes bones cuixes (gruixudes i, també, gustoses) tens tots els números perquè et bategin amb aquest nom.

K. Joanet. És una qüestió de mides. Ja se sap, si ets menut, petit i no se't veu (que no és el cas) també et fan el nom petit.

L. L'amic xic. El gran relacions públiques internauta confessa que quan va arribar a la colla encara no coneixia gaire gent. Entre la timidesa i la cortesia, quan escrivia un mail a algú de la colla li deia Amic Xic Cesc o Amic Xic Salva, per posar un exemple, i... tal faràs, tal trobaràs: ara ell és l'amic Xic...

M. Carinyo. Conegut per les seves onades de carinyo que aquest noi repartia generosament, sense escatimar, entre alguns membres de la colla, els de pinyes van pensar que no podia dir-se d'una altra manera! A més a més, la combinació no podia ser més tendre: Mimosin, baix; Carinyo, contrafort!

N. Saba o Sabadell. No us deixeu endur per les aparences. Segur que tothom es pensa que a aquest noi se'l coneix així perquè ha vingut dels Saballuts. Mentida! Aquest noi es diu Sabadell de cognom des del dia que va néixer, força temps abans que els xics comencéssim a fer castells i a rebatejar el personal.

O. Frutero. Molta gent de la colla pensa que aquest és el seu veritable cognom. El xic en qüestió treballava en una fruiteria. Era "frutero" i així li va quedar: estigmatitzat per sempre més! Bé, per sempre més, no! Quan aquest noi va deixar de ser "frutero" i va passar a ser "pizzero", també n'hi va haver que li van canviar el nom. Això de "pizzero" ja no tenia massa pinta de cognom!

P. Xuri. Encara ningú a la colla porta el nom de Ganàpia o d'Arreplegat, en canvi, sí que tenim, entre nosaltres, un Xoriguer! Els Xoriguers són els castellers de la universitat de Girona i aquest noi n'havia estat! Quan va venir a viure per aquí a prop, va decidir-se pels Xics (ben fet!) i, és clar, amb el nom que té ... què pretenia? Que no li canviessin el nom? Impossible!

Q. Chuster. Quan li vam preguntar per què li diuen Chuster? Va respondre? "Per tocar-me els collons!". No s'acaba d'adaptar a aquest nou nom, però ho acabarà fent. Quin remei! A més a més, amb aquest cabell tan rossot, el nom li va que ni pintat!

